

РЕЗОЛЮЦІЯ

II Всеукраїнської науково-практичної конференції АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА, ПРОЦЕСУ, КРИМІНАЛІСТИКИ ТА ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Учасники конференції розглянули фундаментальні та прикладні питання правового регулювання запобігання злочинності. Наголошено, що поточна кримінальна ситуація в державі в сукупності з потенційними криміногенними ризиками свідчить про системні недоліки організації стримування злочинності в цілому та процесу реформування правового забезпечення правоохоронної діяльності зокрема.

З огляду на це учасниками конференції було представлено результати наукових розвідок та сформульовано низку пропозицій:

1. Кримінальна відповідальність як системоутворююче поняття потребує переосмислення у контексті сукупності правовідносин між державою, правопорушником, потерпілою особою та третіми особами (громадянське суспільство) у зв'язку та з приводу вчинення злочину. Таке бачення кримінальної відповідальності дає новий імпульс дослідженням кримінально-правового заохочення, зокрема, юридичної природи спеціального звільнення від кримінальної відповідальності.

2. У кримінально-правовому запобіганні терористичним проявам необхідно приділити особливу увагу запобіганню технологічному тероризму.

3. В антикорупційній сфері на підставі результатів соціологічних досліджень зроблено висновки стосовно перспективності певних заходів (участі громадськості, використання запобіжних технологій, удосконалення кримінального законодавства тощо). Наголошено на нагальній необхідності докорінного перегляду всього комплексу антикорупційних кримінально-правових норм.

4. Щодо злочинів, які вчиняються у прикордонній сфері, учасниками конференції запропоновано низку позицій щодо напрямів удосконалення кримінально-правового запобігання окремим видам транскордонних злочинів. Транскордонні злочини визначені як окрема сукупність кримінально-караних діянь, які у сучасних умовах потребують ретельного, у тому числі порівняльно-правового, дослідження.

5. Стосовно проблематики домашнього насильства та сексуальних злочинів, увага до яких обумовлена останніми змінами до КК України, учасники конференції наголошують на спірності та очевидній недосконалості запропонованих положень, які стануть проблемними для правозастосувачів. Окрема увага приділена обмежувальним заходам - новому кримінально-правового інституту, що запроваджений для запобігання домашньому насильству. Однак його регламентація є спірною з огляду на їх застосування у разі звільнення особи від кримінальної відповідальності на загальних підставах.

6. У кримінологічному вимірі учасники конференції наголошують на необхідності формулювання та обґрунтування сучасної національної стратегії запобігання злочинності, що відповідає б потребам світової солідарності, що виступає як певна міжнародна політика об'єднання країн – членів Ради Європи, ООН у розв'язанні глобальних проблем людства. Сучасна кримінологічна проблематика досліджується у щільному зв'язку з простором, у якому живе людина. З огляду на це є перспективними дослідження теорії «охоронюваного простору» та її інформаційного забезпечення.

7. У кримінально-виконавчій сфері учасники конференції наголошують на доцільності визначення фундаментальних понять галузі, зокрема, кримінально-виконавчих відносин, їх учасників (персоналу та засуджених, представників громадськості), встановлення відповідності дисциплінарних стягнень видам дисциплінарних проступків.

8. Розглянувши проблемні питання кримінального процесуального права, учасники конференції наголосили на нагальній необхідності:

уточнення правового статусу учасників кримінального провадження (оперативних підрозділів, захисника, законного представника неповнолітнього свідка);

удосконалення інституту доказового права в частині збирання, перевірки доказів та прийняття рішень у кримінальному провадженні;

усунення випадків правової невизначеності окремих процедур кримінального провадження.

9. Розглянувши проблеми оперативно-розшукової діяльності та кримінального аналізу, учасники конференції визнали пріоритетними напрямками протидії протиправній діяльності:

удосконалення нормативно-правової бази (у тому числі й міжвідомчої) як головної складової протидії протиправній діяльності на державному кордоні та забезпечення невідворотності покарання винних;

протидія розвідувально-диверсійним групам на державному кордоні та в тилкових районах;

протидія транскордонній організованій злочинності;

залучення громадськості до реалізації заходів протидії протиправній діяльності на державному кордоні.

Підбиваючи загальні підсумки роботи конференції, її учасники підкреслюють нагальну потребу реформування правового забезпечення правоохоронної діяльності і наголошують на необхідності постійної взаємодії науковців і практиків із суб'єктами законодавчої ініціативи і законотворцями з метою системного моніторингу нормативно-правових актів та їх удосконалення.